

Wojciech Kuczkowski

Krostkowo, pow. Wyrzysk

Informator Archeologiczny : badania 4, 101-102

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rozrzuconymi obiektami nieruchomymi. W tym sezonie odkryto wyłącznie jamy w ilości 5. Największa z nich, w planie prawie kwadratowa, o rozmiarach $1,30 \times 1,20$ m, miała głębokość 1 m. Przy jej dwóch narożach wystąpiły ślady po słupach. Pozostałe jamy były przede wszystkim płytsze, choć ich rozmiary w rzucie poziomym niewiele różniły się od rozmiarów jamy największej. Wypełnisko jam stanowiła jednolita, intensywnie czarna i tłusta warstwa z bardzo nieliczną polepą, a na zawartość składała się prawie wyłącznie ceramika i nieco kości zwierzęcych. Na podstawie materiału ceramicznego można określić osadę jako przynależną do ludności kultury grobów kloszowych.

KOPCIE, pow. Węgrów

Konserwator Zabytków Archeologicznych i Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadziła dr Teresa Dąbrowska. Finansował WKZ w Warszawie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z późnego okresu lateńskiego i okresu wpływów rzymskich oraz osada kultury łużyckiej.

Ogółem przebadano około 2,5 ara, odsłaniając 6 grobów ciałopalnych i 16 jam osadowych. Badano teren po obu stronach zagajnika, na gromadzkim nieużytku i polach ornym. Na nieużytku — na północ od zagajnika — odkryto w części zachodniej jamy łużyckie i kilka zaciemnień bez inwentarza, na polu ornym — wszystkie groby i pozostałe jamy osadowe. Pięć spośród odkrytych grobów datować należy na późny okres lateński (I wiek p.n.e.), szósty pochodzi z przełomu wczesnego i późnego okresu wpływów rzymskich (odkryto w nich fibulę brązową, tzw. pochodną od silnieprofilowanych).

Większość jam łużyckich charakteryzowała się nieznaczną ilością materiału zabytkowego. Tylko nieliczne (jama 8 i 12) dostarczyły nieco więcej ceramiki.

Pomiędzy obiektami w piasku odkryto także ułamki ceramiki neolitycznej.

Badania wykazały, że cmentarzysko ciągnie się ukośnym (chyba dość wąskim) pasem z północnego wschodu na południowy zachód. Znaczna rozpiętość czasowa grobów wskazuje, iż mamy tu do czynienia z dużym zapewne obiektem. O zasięgu osady łużyckiej brak ściślejszych danych.

KROSTKOWO, pow. Wyrzysk

Muzeum im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Wojciech Kuczkowski. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Osada kultury łużyckiej z wczesnego okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest na piaszczystym, morenowym wyniesieniu, w pobliżu muru współczesnego cmentarza.

Przebadano powierzchnię około 300 m², na której odkryto i wyeksplorowano 12 jam o charakterze gospodarczym i 3 paleniska. Jamy kształtu owalnego o średnicy 0,80—1,90 m wypełnione były warstwą ciemnobrunatnej ziemi, w której tkwiły fragmenty polepy, węgielki drzewne oraz fragmenty naczyń. Ceramika zazwyczaj grubościenna, ręcznie lepiona, zawiera średnio- i drobnoziarnistą domieszkę schudzającą.

W owalnej jamie o średnicy 1 m, pod obwarowaniem kamiennym, w warstwie przepalanej ziemi, znajdowały się fragmenty dużego naczynia z dwoma uchami, talerz krążkowy o brzegach zgrubiałych oraz fragmenty dwóch innych naczyń. W pobliżu talerza umieszczony był róg jelenia ze śladami obróbki.

W wykopie IX na głębokości 30 cm odkryto jamę ze śladami wytopu rudy darniowej. Wypełniona była warstwami przepalanej ziemi, na przemian z warstwami polepy. W środkowej części jamy, glina miała wyciśnięte podłużne rowki. Ziemia w tym miejscu zabarwiona była na kolor intensywnej czerwieni (tlenek żelaza). W warstwach spalenizny znajdowały się duże fragmenty naczyń, których ścianki były wtórnie przepalone. Miąższość jamy dochodziła do 60 cm.

Odkryte 3 paleniska miały średnicę około 1 m. Utworzone były z polnych okrągłaków, zlepionych gliną. Gruba warstwa spalenizny oraz przepalone kamienie wskazują na dłuższy czas ich użytkowania. W paleniskach znaleziono fragmenty naczyń wtórnie przepalonych. W kierunku południowo-wschodnim od badanego stanowiska, w trakcie badań powierzchniowych natrafiono na obszarze 200 × 300 m na fragmenty ceramiki. Większość z nich jest grubościenna o chropowatej powierzchni. Prace na tym terenie będą prowadzone w przyszłym sezonie wykopaliskowym.

KRZEMIENICA, pow. Mielec

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Stanowisko 1

Badania prowadziła mgr Ewa Szarek-Waszkowska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej i osada z okresu wpływów rzymskich.